

Домбровська С.,
кандидат економічних наук, старший викладач
кафедри фінансового менеджменту та фондового ринку,
Одеський національний економічний університет

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ЯКОСТІ ФІНАНСОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВА

У роботі представлено сучасні підходи до оцінки якості фінансового управління підприємства, виявлено основні переваги та недоліки використання підходу рейтингового оцінювання, наведено основні параметри рейтингування якості фінансового управління підприємства.

Ключові слова: фінансове управління, якість фінансового управління, підходи до оцінки якості управління, рейтинг якості фінансового управління.

Відповідно до сучасних економічних умов функціонування підприємств фінансове управління представляє собою фактор підвищення ефективності фінансово-економічної діяльності суб'єкта господарювання.

Розгалуженість концепцій та методів оцінки якості фінансового управління обумовлює потребу у врахуванні конкретної ситуації об'єкта дослідження та рівня розвитку інституційного середовища, що може бути забезпечено на основі визначення рейтингових оцінок. Метод рейтингової оцінки дозволяє всебічно проаналізувати різноманітні елементи сформованої системи фінансового управління підприємства та провести диференціацію за її якістю.

Сучасні підходи оцінки якості фінансового управління підприємства у полягають у визначенні:

- макроіндикаторів, що оцінюють рівень фінансового управління у певній країні: такими індикаторами виступають "Davis Global Advisors, Inc", індекс "Corporate Governance Risk-CGR;"

- мікроіндикаторів, що забезпечують оцінку якості фінансового управління окремого суб'єкта господарювання;

- комплексних інтерактивних і дистанційних рейтингів у формі індикатора "S&P Corporate Governance Score" рейтингового агентства "Standard&Poor's", коефіцієнта "CGQ", рейтингу "DR" консалтінгової фірми "Deminor", рейтингу "Brunswick UBS Warburg", моделі М. Гібсона, інтегрального індексу Українського інституту розвитку фондового ринку "CGI" [1, с. 95].

Незважаючи на різноманіття підходів до оцінки якості фінансового управління, права акціонерів, діяльність ради директорів та виконавчого органу, інформаційна прозорість структури власності і відносини зі стейкхолдерами є основними критеріями оцінки.

База для формування методик оцінки формується на основі принципів Організації економічного співробітництва та розвитку, розробок Всесвітнього банку, TIAA-CREF (Teachers Insurance and Annuity Association – College Retirement Equities Fund), принципів Конфедерації асоціацій європейських акціонерів, раціональних ділових норм й корпоративної практики Європейського банку реконструкції та розвитку, глобальних принципів корпоративного управління Каліфорнійського відкритого пенсійного фонду (CalPRES), принципів діяльності рейтингових агентств, затверджених Технічним Комітетом IOSCO (Міжнародна організація регуляторів ринків цінних паперів [2, с. 145].

У процесі рейтингування використовуються дві групи вихідних даних: відкрита інформація і додаткова інформація.

Для формування рейтингу оцінюють параметри якості фінансового управління, серед яких, наприклад:

- 1) рівень ризиків;
- 2) прозорість та доступність інформації;
- 3) організаційна структура ради директорів і органів управління;
- 4) склад акціонерного капіталу;
- 5) права акціонерів;
- 6) аудит фінансового управління [3, с. 314].

Відмінні риси сучасних підходів до рейтингування якості фінансового управління, які наділені власними сильними та слабкими сторонами, полягають у вихідних даних, кількості та складі параметрів рейтингу і рейтинговій шкалі.

Сучасні підходи до оцінки якості фінансового управління дозволяють надати якісні характеристики в репрезентативній кількісній формі. Рейтинг фінансового управління становить корисний інструмент аналізу тенденцій розвитку менеджменту підприємства, визначає ефект від заходів підвищення якості менеджменту, забезпечує взаємозв'язок фінансового управління та ефективності фінансово-господарської діяльності. До того ж, доступність інформаційного забезпечення оцінки показників якості надає можливість застосовувати сучасні підходи усіма зацікавленими суб'єктами в процесах ухвалення управлінських рішень.

Список використаних джерел

1. Кулік Ю.Є. , Єщенко М.Г. Корпоративне управління в Україні: проблеми та шляхи їх вирішення. *Збірник наукових праць Донбаської національної академії будівництва і архітектури*. 2019. № 1. С. 93-97.

2. Ткаченко А.М. Інноваційні механізми управління корпоративними інтеграційними процесами підприємств : монографія. Запоріжжя : ЗНТУ, 2019. 211 с.

3. Царук В.Ю. Теорія і методологія обліку і аналізу в системі корпоративного управління: монографія. Тернопіль: Вид-во Осадца Ю. В., 2020. 403 с.

Лапшов Д.,
магістр,

072 Фінанси, банківська права та страхування
Державний біотехнологічний університет

СУТНІСТЬ ТА РОЛЬ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ УПРАВЛІННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСАМИ ПІДПРИЄМСТВА

В роботі досліджені питання, щодо розвитку понятійного апарату у задачах проектування систем інформаційної підтримки, а саме «управління розвитком бізнес-процесів підприємства» як інтеграції вкладів окремих складових.

Ключові слова: бізнес-процес, інформаційна підтримка, інформаційні технології, процесний підхід, системний підхід

Наразі гостро відчувається необхідність володіння своєчасною, достовірною, достатньою та надійною стратегічною та оперативною інформацією про умови зовнішнього середовища та внутрішній стан підприємства.

Якість інформаційної підтримки управлінських процесів одна із найважливіших чинників, які забезпечують ефективність управління.

У ході дослідження було встановлено, що інформаційна підтримка розвитку бізнес-процесів підприємства починається з визначення джерел інформації, як зовнішніх (довкілля), так і внутрішніх (структурні підрозділи, окремі підприємства) [1].

Взаємодія підприємств із зовнішнім середовищем полягає в обміні ресурсами, продукцією та інформацією. Між незалежними підприємствами можуть відбуватися подібні взаємодії. Такі інформаційні обміни набувають сьогодні особливої значущості, оскільки їх результатом є різноманітні зміни.

Наступним етапом в організації інформаційної підтримки процесу розвитку підприємства є процедура формування інформаційного середовища, його диференціація за рівнями ієрархії та за рівнем актуальності інформації з погляду прийняття управлінських рішень.

Під час реалізації цього етапу, основною метою якого є отримання адекватного опису ситуації, вирішуються такі завдання: